

FORVANDLER SKOVE TIL VISUELT HELVEDE

En aftale med Laholm kommunes politiske førstemand gjorde det muligt at forvandle et skuffeselskab med en ubetydelig egenkapital til Arise Windpower, der fra første færd har haft en tvivlsom forretningsmoral. Blækket på aftalen var dårlig nok tørt, før den samme toppolitiker tegnede kontrakt med selskabet om to vindmøller på sin egen grund. Arise Windpower har skabt det første visuelle helvede ved landsbyen Hishult og prøver sammen med de lokale politikere at køre hen over befolkningen for at få adgang til at opstille vindmøller de bedste steder.

Af Peter Skeel Hjorth, journalist, fhv. chefredaktør

Som satsningen på vindkraft håndteres i dagens Sverige, fremtræder landet stadig stærkere som et skræmmebillede end som et godt eksempel for andre. For det officielle Sverige, der udadtil vil redde verden, lader indadtil den rå pengemagt om at styre udbygningen og køre hen over alt og alle i jagten på hurtig profit. Set i det perspektiv er det lille energiselskab Arise Windpower et godt spejlbillede af, hvad der foregår i landet, der engang kaldte sig et folkehjem.

Begyndelsen til et visuelt helvede på svensk jord ligger i et skovområde nær Hishult i Laholms kommunelige nord for Hallandsåsen, hvor mange danskere har fritidshuse. Her har Arise Windpower opstillet 12 kæmpemæssige vindmøller, som rejser sig højt op over træerne og kan ses mindst 42 kilometer borte om natten. Egnens beboere er nu tvunget til at se på tolv enorme propeller med 36 vinger (12 x 3), der roterer konstant, når det blæser, kaster forstyrrende skygger omkring sig og afgiver lyde, der på en udefinerbar måde invaderer både krop og sjæl. Og om natten hænger tolv røde lamper blinkende på nattehimlen og får skoven til at ligne et tivoli. Det er advarselsslamperne på toppen af de over 100 meter høje kridhvide tårne. Enhver følelse af at befinde sig i natur er effektivt elimineret.

Arise Windpower ønsker at rejse endnu flere vindmøller i området og mange andre steder. Lad os se nærmere på det lille energiselskab, som pludselig dukkede frem af ingenting for kun tre år siden og nu i stor skala er begyndt at forvandle sydsvenske skove til industriområder.

Det begyndte med en idé, et skuffeselskab og en ubetydelig egenkapital på 8341 svenske kroner, der blev tryllet om til et foretagende, som satser lånte milliarder på vindkraft. Det var en driftig og smart forretningsmand, som fik den idé. Ulf Croné hedder han, 52 år gammel, en mand med gode forbindelser i de rigtige kredse.

Ulf Croné har arbejdet som risikokapitalist i Sverige - 6:e AP-fonden og Innovationskapital – og som teknisk attaché i Californien i USA i tre omgange. Ulf Croné har et godt navn i Laholms kommune og havde en god politisk kontakt på borgmesterniveau.

I 2003 var kommunens erhvervsmæssige flagskib, en karosserifabrik, gået konkurs efter 50 hovedsageligt fremgangsrige år. Opbygningen af ambulancer, forlængede limousiner og begravelsebiler ophørte, og 100 ansatte mistede deres arbejde. Var virksomheden blevet lagt i graven, havde det

fået samme betydning for Laholm, som hvis Volvo blev nedlagt i Gøteborg. Ulf Corné iværksatte en redningsaktion. To år senere havde fabrikken en omsætning på 95 millioner svenske kroner og et overskud på fem millioner svenske kroner. Vi skriver nu 2005.

Den 5. oktober 2005 oprettes firmaet Arise Management. Det er et skuffeselskab, formentlig købt i en bank for 100.000 svenske kroner. Firmaet ejes 100 procent af Kerstin Croné, der er søster til Ulf Croné. Det første regnskabsår går frem til den 31. december 2006. Husk den dato. Den er vigtig for forståelsen.

Regnskabet viser en omsætning på 684.394 svenske kroner. Der er en person ansat. Og det er en kvinde. I løn og godtgørelser til bestyrelsen er der udbetalt 275.000 svenske kroner. Egenkapitalen er 8.341 svenske kroner.

Referatet fra firmaets første generalforsamling er underskrevet af Kerstin Croné. Hendes broder er ikke medlem af bestyrelsen. Han er heller ikke ansat i Arise Magement. Navnet Ulf Corné findes overhovedet ikke i redegørelsen for firmaets første regnskabsår. Det forhindrer imidlertid ikke, at han underskriver sig som administrerende direktør for Arise Management på en samarbejdsaftale om vindkraft med Laholms kommune. Den aftale er dateret 16. marts 2006. På det tidspunkt har firmaet eksisteret i knap et halvt år.

Godkendt uden diskussion

Ulf Corné havde fået sin ide om et lokalt vindkraftselskab og præsenteret den for kommunens politiske førstemand Erling Cronqvist fra Centerpartiet, var formand for kommunestyrelsen (svarer til borgmester, red). Vindkraft er en mærkesag for Centerpartiet, det tidligere svenske bondeparti, som med i den politiske alliance bag statsminister Fredrik Reinholdts borgerlige regering, fordi det giver landmænd en mulighed for anden indtjening end landbruget.

En måned efter underskrivelsen blev samarbejdsaftalen den 11. april 2006 behandlet af kommunestyrelsen og godkendt uden diskussion. Det blev samtidig besluttet, at forvaltningen skulle udarbejde et forslag til uddybet oversigtsplan for udbygning af vindkraft i kommunen. Det nye forslag skulle præsenteres for kommunestyrelsen i oktober, dvs. et halvt år senere. For nu skulle det gå stærkt.

Blækket i de to underskrifter på samarbejdsaftalen var dårligt nok tørt, før Erling Cronqvist skrev under på en kontrakt med Arise om to vindmøller på sin egen grund i Kåphult. Husk navnet Kåphult. Det skal senere kædes sammen med Oxhult, hvor de første 12 kæmpemøller blev rejst. De to vindmøller kan formentlig give kommunens tidligere førstemand en indtægt på omkring 300.000 svenske kroner om året. Fra starten har Arise Windpower en tvivlsom forretningsmoral.

”I mine øjne er det korrupsion, og jeg finder det mærkeligt, at vore myndigheder ikke slår hårdt ned på det”, siger Bertil Johansson fra Laholmspartiet, der kom ind i kommunestyrelsen ved valget i efteråret 2006. Indtil da havde ingen stillet spørgsmål til det, der foregik på vindkraftområdet i kommunen. Bertil Johansson rejste sagen og klagede til lensretten. Men det fik han ikke noget ud af.

2006 var også året, hvor en kortlægning af vindforholdene i Sverige, udført af Uppsala Universitet (revideret 2007), udløste en ren eufori i svensk erhvervsliv over de nye muligheder for hurtig profit. Og det var året, der sluttede med en udmelding fra Energimyndigheten, som var ren foræring til vindkraftindustrien. I en debatartikel i Dagens Nyheter i december oplyste Energimyndighetens generaldirektør og en sagsbehandler, at de ville forelægge regeringen et forslag om 30 Twh årlig elektricitet 6000 vindmøller frem til 2020.

Masken falder

Efter at have indgået aftalen med Laholms kommune ændrede Arise Management navn til Arise Windpower og fik i 2007 en indflydelsesrig bestyrelsesformand, den internationalt kendte industrimand og tidligere Volvo-chef *Pehr G. Gyllenhammar*. Han købte aktier for tre millioner svenske kroner i selskabet og sagde til svensk TV, at han *"ikke selv ville se på vindmøller fra sit eget hus."*

På det tidspunkt havde selskabet fået 53 millioner i risikokapital fra firmaer som en række ejendomsselskaber og finansfirmaer samt de tre grundlæggere, Peter Nygren, Leif Jansson og Ulf Corné, som ejer to tredjedele af Arise Windpower.

Det er vigtigt at bemærke sig følgende passus i aftalen med Laholms kommune: *"Ambitionen er også i fællesskab og hver for sig at udvikle kontakter med højskoler, Energimyndighed, Lensstyrelse, Region Halland og andre, som på forskellig vis kan bidrage til at fremme og understøtte projektet."*

Ivrigt bistået af lokale politikere er ambitionerne store i firmaet, der startede med en omsætning på under en million og vil nu bygge vindmøller for milliarder. Målet er 300 vindmøller i drift med en produktion på 2 TWh årlig elektricitet i 2014, dvs. om blot fem år.

Det er tydeligt, at drivkraften bag firmaet er muligheden for at tjene store penge. Og skulle man være i tvivl om det sande motiv, så demaskerede Arise Windpower sig selv i en skrivelse til Lensstyrelsen i Halland, hvori firmaet søger om at få tilladelse til – på egen risiko - at starte projektets anden etape med 11 kæmpemøller, før udfaldet af en anke til en højere instans (miljødomstolen) foreligger. For egen risiko betyder, at selskabet for egen regning skal fjerne alt, hvis en dom går det imod.

"Årsagen til dette er dels at vi har store økonomiske og praktiske gevinster at gøre, om vi hurtigt kan komme i gang med etape to af Oxhultparken. Vi har investeret store summer i infrastruktur og el-net i området og disse investeringer kan ikke begynde at tilbagebetales før virksomheden starter", står der i brevet.

Det er rene ord for pengene. *"...vi har store økonomiske og praktiske gevinster at gøre (...)"*. Det kan helt enkelt ikke siges tydeligere.

Brevet er skrevet for administrerende direktør Peter Nygren af en topmedarbejder

Lars Fröding, som er tidligere kommunaldirektør i Laholms Kommune og ansat i selskabet til at varetage kontakten med offentlige myndigheder, hvis arbejdsmåder og rutiner han kender indefra. Skrivelsen afspejler en mageløs arrogance og så stor tro på at få byggetilladelse, at man må spørge sig selv, om alt er gået til efter bogen.

Hensynsløs fremfærd

På sin hjemmeside er firmaet ikke tilbageholdende med at bruge store ord om sig selv og beskriver sig som ”en førende og uafhængig aktør på det svenske vindkraftmarked”. Men den uafhængighed må der nok sættes et stort spørgsmålstegn ved, sådan som forretningsmæssige og lokalpolitiske interesser er filtret sammen i Laholms Kommune.

I dag har firmaet knap 20 ansatte og ti konsulenter beskæftiget med omkring 40 vindkraftparker, kan man læse på hjemmesiden. Efter firmaets opfattelse af sig selv har: ”Arise har en organisation optimeret til effektiv etablering af vindmølleparker”. Det lyder pænt og tillokkende i den virtuelle verden. I virkelighedens verden betyder det hensynsløs fremfærd.

Hvordan opfører selskabet sig så. Et samrådsmøde om Kåphultparken eller anden etape af Oxhultparken, som firmaet af taktiske grunde foretrækker at kalde det, giver et fingerpeg om, hvad det er for mennesker, der er på spil. Mødet fandt sted i Hishult den 17. november 2008 og blev optaget på bånd.

Sleben og arrogant

Stemningen på mødet er ophidset. De fremmødte er rasende over udsigten til at få endnu flere vindmøller og endnu mere natur forvandlet til industriområder. Kritik hagler ned over specielt bygningsnævnets formand Ove Bengtsson (C) for hans rolle i det politiske spil om vindkraft. Sammen med to andre lokalpolitikere har han travlt med at forsvare sig mod kritiske røster fra salen.

Administrerende direktør Peter Nygren sidder i panelet. Hans fremtræden er afmålt og arrogant. Han svarer med lav stemmeføring kortfattet og undvigende på nærgående spørgsmål. Gentagne gange belærer han spørgere om, at de ”blander tingene sammen”. Nogen bedre forklaring får de ikke. Bedømt på sine svar er han en sleben forretningsmand uden forretningsetik og moral - og uden dybere viden om vindkraft. Tilbagetrukket i salen sidder Ulf Corné og følger mødet intenst med et udtryksløst ansigt. Han lytter, men blander sig ikke i debatten.

Et af de varme emner på mødet var vindkraftselskabets opkøb af ejendomme i Dansbygget. Af miljøkonsekvensbeskrivelsen fremgik det, at Arise Windpower havde opkøbt eller var i forhandling om opkøb af alle ejendomme i Dansbygget med undtagelse af et enkelt fritidshus.

Det fik en af deltagerne til at spørge repræsentanten for konsulentfirmaet Sweco, der havde udarbejdet miljøkonsekvensbeskrivelsen, hvor han havde disse oplysninger fra. De kunne ikke være rigtige, for han ville ikke selv sælge sin ejendom til Arise Windpower. Oplysningerne havde han fået af direktør Peter Nygren, sagde en tydeligt ubehagelig berørt Ingvar Svensson fra Sweco.

På samrådsmødet om Oxhultparkens første etape halvandet år tidligere var bølgerne også gået højt. En af de skarpeste kritikere af planerne om en vindmøllepark i skoven var en lokal forretningsmand Lars Jepsson, indehaver af virksomheden Eclipse Biofarm AB, der fremstiller og distribuerer produkter til heste og smådyr. Med sine cirka 30 ansatte er Lars Jepsson en af Hishults største arbejdsgivere og dermed også en modstander, som var svær at sidde overhørig.

Ville købe sig til velvilje

Da han næste dag kørte ind på parkeringspladsen foran sin virksomhed, ventede Peter Nygren og en anden af topfolkene, Mats Olofsson, på ham ved indgangen. De var kommet en snes minutter tidligere og havde i receptionen bedt om lov til at vente på Lars Jépsson i hans kontor. Det havde de ikke fået lov til. Derfor stod de foran indgangen. De gav udtryk for, at ”vi er jo samme slags mennesker (dvs. forretningsmænd, red) og må kunne tale sammen”. Hensigten var tydeligvis at få ham

over på deres side for at dæmpe protesterne. Folkene fra Arise blev inviteret ind på virksomheden og blev præsenteret for det personale, der som Lars Jépsson udtrykker ville ”få deres hjemmemiljø ødelagt af vindmøller”. Men de blev ikke inviteret på kaffe i direktørkontoret.

Ingen andre steder i Laholms kommune har protesterne imod vindmøller været så mange og så højlydte som i Hishult. Det er på den baggrund, Arise Windpower kom med tilbud, der kun kan opfattes som konkrete forsøg på at købe sig til velvilje. I en skrivelse fra Arise i 2008 kan man læse, ordret citeret:

”I tilfældet Hishult er følgende gjort fra vor side:

- *Tilbudt ICA handleren, som er urolig for at om,sætningen falder hvis der etableres vindkraft 3 km fra butikken, at bekoste oprustningen af den tankstation, ICA handleren tidligere drev, men som nu er nedlagt, for på den måde bibeholde indtægter og lønsomhed. I oprustningen skulle indgå at bekoste endog en ny dieselpumpe, da det lige nu kun findes en pumpe for benzin.*
- *Har endog tilbudt ICA handleren et driftsbidrag over en 3-års periode.*
- *Sponsorering af kunsthallen i Hishult over en 5-års periode*
- *I forbindelse med kabelføring fra Knäred til vindmølleparkerne i Hishult lægger vi tomme rør til optokabler og fiber. Vi har tilbudt Stadsnät at udnytte disse gratis hvis de fører bredbånd frem til området. Mange sidder i dag med langsomme modem og det skulle sikkert blive værdsat at få en hurtigere tilslutning til internettet.”*

Og straks derefter:

”Vi påtænker endog at afsætte en af de vindmøller som planlægges til en såkaldt andelsmølle hvor nærboende og indbyggere i Laholm får mulighed for at købe andele på fordelagtige vilkår”

”De vil købe mig”, sagde ICA handleren Benno Svensson lige ud til Hallandsposten. Han startede sin ICA nærbutik for 15 år siden med økonomisk støtte fra lensstyrelsen og frygtede, at den måtte lukkes, hvis fritidsfolkene fra Danmark, Tyskland og Holland flygtede fra egnen på grund af vindmøllerne. De tegner sig for 40 procent af omsætningen. Men Benno Svensson takkede nej til tilbuddet og sagde til avisen: ”Jeg havde ikke følt mig godt tilpas, hvis jeg havde taget imod bestikkelsen. Det er bedre at vælte rigtigt, end at vælte med bestikkelse i næven”.

Mislykket skaktræk

I 2008 har Arise Windpower travlt. Der graves kabler frem til Oxhultparkens første etape. Det går så hurtigt, at kabler et sted graves ned i den forkerte side af vejen og ikke i den side, man har fået tilladelse til. Derfor standses arbejdet for en tid af vejmyndighederne. Men der stilles ikke krav om flytning af disse kabler til den rigtige side af vejen.

Kabelføringen er lagt så snedigt, at den går gennem det skovområde, hvor anden etape er planlagt. Firmaet har søgt om tilladelse til at opføre 11 kæmpemøller i området, men har endnu ikke fået det. Herfra går kablerne videre frem til landevejen mellem Hishult og Knäred, hvor de er gravet ned i grøften videre frem.

I det perspektiv skal man se firmaets forsøg på at lægge pres på Lensstyrelsen i Halland for at få tilladelse til at gå i gang med anden etape i Kåphult mod i givet fald at fjerne veje, kabler og møller for egen regning. Men det skaktræk mislykkedes.

Godt nok fik Arise Windpower i juni tilladelse til at lade Oxhultparken vokse videre til Kåphult med ti kæmpemøller. Men firmaet fik nej til at gå i gang, før der foreligger en endelig godkendelse. Og det kan komme til at tage tid. Anden etape er stødt på massiv modstand i lokalbefolkningen, der har anket tilladelsen.

Lensstyrelsen finder, at vindmøllerne de to steder skal behandles som en samlet park. Tilladelsen er derfor et tillæg til den gamle, men med en række skærpede vilkår for samtlige 22 vindmøller. Arise skal bl.a. sørge for årlige målinger af lavfrekvent støj og tage eventuelt nødvendige forholdsregler.

Under sagsbehandlingen krævede styrelsen en af de 11 vindmølle fjernet fra projektet. Tilladelsen er således en begrænset sejr for firmaet.

Vindmølleflygtninge

Mellem Oxhult og Kåphult ligger landsbyen Dansbygget som en forhindring for en stor sammenhængende vindmøllepark med endnu flere snurrende pengemaskiner. Folkene bag Arise Windpower har derfor gjort sig store anstrengelser for at få folk til at flytte og opkøbe ejendomme, der ligger i vejen for firmaets planer. Der er ni fastboende i selve Dansbygget. Derudover er der et antal fritidshuse i området.

I et lille hus i Dansbygget boede en børnefamilie, der selv tog kontakt med Arise Windpower for at sælge ejendommen, da der skulle rejses vindmøller i nærheden. Manden havde tidligere boet i landsbyen Genevad i et område af Laholms kommune med vindmøller, der kastede skygger ind i hans lejlighed, og det kunne han ikke holde ud.

Han giftede sig og flyttede med sin kone ud i naturen til Dansbygget for at få fred. Her fik de et barn. Nu var manden i samme situation som før, men med endnu større vindmøller. Til naboer sagde han, at han ikke ville kunne klare igen at se på vindmøller, hver gang han kiggede ud gennem sine vinduer.

Arise Windpower købte huset, og familien er flyttet – for anden gang på flugt fra vindmøller. De repræsenterer et helt nyt fænomen – vindmølleflygtninge.

Meget ubekvemt for Arise Windpower ligger familien Waldemans gård og store grund i Dansbygget. Firmaet har dimensioneret el-nettet i området til max. 25 vindmøller og vil gerne bygge yderligere to – den ene ganske nær Waldemans gård. Peter Nygren opsøgte familien så mange gange, at den følte sig rendt på dørene. Til sidst sendte han et brev med overskriften ”Muligheder for at installere yderligere vindmøller”, hvori han koldt og klart skrev:

”Yderligere vindmøller påvirker sandsynligvis Jeres mulighed for at blive boende i området, og det spørgsmål må vi diskutere.”

Og videre:

”Vil være taknemmelig for, at I funderer over dette og kommer tilbage til mig med besked om det er værd at træffes for at ræsonere lidt omkring ovenstående.. Jeg er på rejsende fod i morgen fredag og i weekenden men er tilbage i Laholm næste uge. Mandag, tirsdag og onsdag er åbne for et træf. Du kan vælge tid og sted frit.

Brevet er dateret 21. august 2008. Det er skrevet på et blankt stykke papir uden brevhoved med firmanavn og øvrige oplysninger, der er almindelige på et firmabrev. Der er ingen adresse – kun tel: 070 6300680 (mobiltelefon). Familien Waldeman vil ikke sælge sin gård, som har været i slægtens eje siden 1920'erne.

Kemisk rensed for kritik

I travlheden med at få gang i vindkraften blev et fundament placeret så meget forkert, at der måtte støbes et nyt på det rigtige sted efter krav fra myndighederne. Fejlplaceringen blev opdaget af lokale beboere, der i protest kontrollerede fundamenternes positioner med GPS-udstyr. I dag er fundamentet dækket til med jord og står som en gravhøj ved siden af en enorm Vestas V 90, der rejser sig 150 meter op i luften som en skamstøtte over firmaets hensynsløshed og grådighed.

I februar 2009 var de tolv vindmøller rejst og skulle begynde at producere elektricitet. Men der var så store tekniske problemer, at parken først blev indviet efter påske – mere præcist torsdag den 16. marts. Det blæste ikke ret meget. En tekniker fra Vestas kørte i bil fra vindmølle til vindmølle og fik dem startet op en efter en med elektricitet. De roterede ikke for egen vindkraft under indvielsen. Men køre skulle vindmøllerne i dagens anledning.

Ved siden af talerstolen stod de på række skulder ved skulder - Peter Nygren, Pehr G. Gyllenhammer og Ulf Corné. Landshøvdingen for Hallands Len, *Lars-Erik Lövdén*, holdt en rosenrød hyldesttale, hvori han lovpriste Arise Windpower, og fabulerede om den store omstilling af energi, der var i gang i Sverige. Men han nævnte ikke med et eneste ord de kraftige protester fra lokale beboere, der ser deres nærmiljø ødelagt. Talen var kemisk rensed for negationer.

Hvordan blev så konsekvenserne for de fastboende?

En dansk miljøingeniør udstyrede Gunilla Waldeman i Dansbygget med en professionel lydmåler og instruerede hende i at bruge den korrekt. Hver morgen i hele juli målte hun lyden lige uden for sit hus. Lydniveauet lå hver eneste dag på 40-45 dBA, men må ikke overskride 40 dBA. Skalaen er logaritmisk og 6 decibel en fordobling af støjen. Tre gange kom lydniveauet op på 60 dBA i flere timer, hvilket er en drastisk overskridelse. Gunilla Waldeman er holdt op med at måle støjen, som på det sidste er blevet mindre generende. Men når det blæser, hører hun dog stadig tydeligt de såkaldte svitsch-lyde fra vingerne.

Hendes mand Bengt Waldeman viser mig et sted lige ved et hus i Hishult, hvorfra et af landskabsbillederne til miljøkonsekvensbeskrivelsen er optaget. På den computerfremstillede fotomontage

anerman det yderste af en vingspids over træerne. Den er næsten usynlig. Nu står vindmøllen på sin plads og rager højt op over træerne. Man ser hele den øverste del og hele den roterende propel. Forskellen på fotomontagen og virkeligheden er som nat og dag. Just den fotomontage er fremstillet af Arise selv og ikke konsulentfirmaet bag miljøkonsekvensbeskrivelsen.

Det blæser og regner denne septemberdag. Vi kører gennem skoven og ser kæmpemøllerne med deres roterende vingesus rejse sig højt op over træerne. Kan man nogensinde vænne sig til synet af dem og til den lyd, som kommer fra dem? Bengt Waldeman er tavs et øjeblik. Så siger han:

”Stilheden er borte, og den får vi ikke tilbage. Herude har vi været forskånet for alle civilisationens lyde. Vi havde en naturens totale stilhed, når det ikke blæste. Det ene øjeblik kunne vi høre en fugl kvindre, lidt efter en anden og imellem havde vi den stilhed, der er så livgivende. Den stilhed har vindkraften tager fra os.

En anden af de fastboende, Britta Karlsson, skriver i et læserbrev i Hallandsposten:

”Før: Stille og roligt, et miljø for afslapning og efter arbejdstid. Når mørket falder på, er det mørkt (gadebelysning findes ikke på landet). Tilgang til et naturskønt rekreationsområde på nært hold. Ferieparadis for mange ejere af fritidshuse.

Efter: Til tider kraftige forstyrrelser af støj, afhængig af vindforholdene og luftfugtighed. Lavfrekvente lyde, som synes at påvirke sundheden. Umuligt at sove med åbne vinduer. Rødt blinkende lys om natten. Oftest umuligt at færdes i Oxhults kronopark på grund af støjniveaue, synsbilledet og skyggerne. Om vinteren risikerer man at blive ramt af isstykker fra isdannelser påvingerne.”

Bygningsnævnets formand Ove Bengtsson siger i en email om de røde blinkende advarselslys, som er til stor gene for de boende, når det er mørkt:

”Vor regering har store mål frem til 2020 om at øge produktionen med alternative energikilder. Der er vindkraften et stort tilskud for at kunne nå målet. På et spørgsmål fra TV 4 svarede jeg, at med tanke på dette mål, så må vi vænne os til de rødblinkende lys fra vindkraften mange steder i Sverige.”

Regeringen og Energimyndighetens mål er 30 TWh årlig elektricitet fra 6000 vindmøller i 2020.

Grådigheden styrer

En svag politisk ledelse er årsagen til, at der har været så frit spillerum for vindkraft i Laholms kommune, mener Bertil Johansson fra Laholmspartiet. Han påpeger, at Arise Windpower fik mulighed for at tage de bedste pladser. Andre områder har store selskaber som Eon, Stena Renewable og Vattenfall sat sig på. Bertil Johansson siger:

”Ingen talte om vindkraft frem til kommunalvalget i efteråret 2006. Der var helt stille om sagen og ingen diskussion i kommunestyrelsen. Til gengæld kom det hurtigt op i den nye kommunestyrelse i foråret 2007. Planen var fra starten, at Oxhultparken skulle forceres frem, så man kunne se, hvordan det kom til at se ud. Derefter skulle der foretages en grundig vurdering af, hvordan det ramte befolkningen. Det har man ikke gjort, men er i stedet kørt hen over almindelige mennesker.”

Bertil Johansson lægger ikke fingrene imellem, når han fortsætter:

”Udviklingen styres af politikere, selskaber og grundejere, der tjener penge på vindkraft. Det er grådigheden, der styrer. Det er kun pengene, man er ude efter. Politikerne i Laholm går grådighedens ærinde, når de f.eks. vil tillade Arise og Stena at rejse 200 meter høje møller på ”Oliebjerget” ved Uddared. De vil jo kunne ses helt til København. Der er kommet så mange klager, men det bryder man sig ikke om.”

Bertil Johansson retter en hård kritik imod den politiske ledelse af kommunen og anklager kommunestyrelsens formand Per Asklund (borgmester på dansk) for at være en svag leder. Han siger det således:

”Der er ingen stærk og klar ledelse i kommunen. Som politisk leder er Per Asklund en katastrofe. En god leder sørger for at samle, så det gavner alle i en kommune og ikke kun gavner nogle få. Han er derimod gået selskabernes ærinde. Det er ikke svært at lave forretninger med Laholm kommune, for der er ingen til at stå imod.

Det er forræderi, når man gør hele landsbygden til et industriområde. Det lægger en død hånd over indlandet, som dræber alt initiativ, fordi der ikke kan bygges noget i nærheden af vindmøller. Man vænner sig aldrig til, at hele horisonten bliver til et tivoli om natten. Vindkraften ødelægger miljøet. Det er på tide at se på, hvordan grundejere med vindmøller på deres mark kan stilles til ansvar juridisk for de skader, der påføres andre mennesker. Vi behøver slet ikke vindkraften. Vi har allerede en overskudsproduktion af elektricitet fra vand- og kernekraft, der ikke forurener med CO₂”, mener Bertil Johansson.

I Dansbygget ser man begyndelsen til et svensk mareridt af 6000 kæmpemøller spredt ud over landet, hvor det blæser mest. Roterende kæmpevinger, der forstyrrer roen i naturen, og røde blinkende advarselslys på nattehimlen er om få år en landeplage for folk og naturelskere i store dele af Sverige, hvor hensynsløse energiselskaber kører hen over mennesker og deres nærmiljø. Men det er Energimyndigheten, regeringen, rigsdagen, de politiske partier og lokale politikere helt og aldeles ligeglade med. Hvad blev der af Sveriges menneskelige ansigt.

En dansk erhvervsmand siger det kort og præcist: ”Vindkraft er storkapital. Hvor storkapitalen er, bruges stålhandsken. Sådan er det...”